

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் 321

மரியாதைதராமன் கதைகள்

சிறப்புக் கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர்

ய. மணிகண்டன் எம். ஏ., எம். லி. டி.

வெளியீடு :

இயக்குநர்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர் - 613 009

T09313

R003C06

[விலை உரு 7-00

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண். 321

மரியாதைராமன் கதைகள்

சிறப்புக் கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர்

ய. மணிகண்டன் எம்.ஏ., எம். ஃபிலிஸ்

வெளியீடு :

பொதுப்பதிப்பாசிரியர்:

பேரா. மு. சதாசிவம் எம்.ஏ., எம்.லிட்.

இயக் கநர்,

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர் - 613 009

1991]

[விலை உரு 7-00

நூற் பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	: மரியாதை ராமன் கதைகள்
பதிப்பாசிரியர்	: ய. மணிகண்டன் எம்.ஏ., எம்.பில்,
வெளியிடுபவர்	: மு. சதாசிவம், இயக்குனர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்	: 321
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: மூதற்பதிப்பு
வெளியீட்டு ஆண்டு	: 1991 மே
தாள்	: SPB 14.2 kg
நூல் அளவு	: 21×14 செ.மீ.
பக்கங்கள்	: 44+8=52
படிகள்	: 1200
எழுத்து	: 10 புள்ளி, 12 புள்ளி
அச்சிட்டோர்	: ஸ்ரீ வேலன் பிரஸ், சிதம்பரம்,
பொருள்	: கதை இலக்கியம்
விலை	: உரு. 7-00

வெளியீட்டாளர் முன்னுரை

பல காலமாக மக்களிடத்திலே செல்வாக்குடன் வழங்கி வருகின்ற கதைகளாக எண்ணற்றவை அமைந்திருக்கின்றன. இவற்றில் வாய்மொழியாகச் சொல்லப்பெற்று வாய்மொழி இலக்கியமாக விளங்குபவை பல. மரியாதைராமன் கதைகள், இராயர் அப்பாஜி கதைகள், தெனாலிராமன் கதைகள் முதலியன அவ்வகையினவாகும்.

நுட்பமான அறிவுக்கூர்மையை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் படிப்பதற்குச் சுவையானவையாகவும் இக்கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

மகாலில் இடம்பெற்றுள்ள 1830-ஆம் எண்ணுடைய சுவடியில் எழுதப்பெற்றுள்ள மரியாதைராமன் கதைகள் இராயர்—அப்பாஜி கதைகள் ஆகியவற்றில் இங்கு மரியாதைராமன் கதைகள் மட்டும் நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன. இன்று அச்சுவடியில் உலவிக் கொண்டிருக்கும் இக்கதைகளைக் கூறும் நூல்களுக்கும் இச்சுவடியில் உள்ள நூலின் கதைகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவை ஆய்வாளர்களைத் தூண்டி அவர்தம் ஆய்வுக்குப் பயன்படும் என்று நம்புகின்றேன்.

இச்சுவையான கதைகள் சுவைஞர்கள் அனைவரையும் ஈர்க்கும். ஆய்வாளர்களுக்கு ஆய்வு மூலங்களாகப் பயன்படும். சுவைஞர்க்கும், ஆய்வாளர்க்கும் ஒருசேரப் பயன்படும் இந்நூலைத் திரு. ய. மணிகண்டன் சிறப்பாகப் பதிப்பித்துள்ளார். அவருக்கு என் பாராட்டுகள்.

வழக்கம்போல், இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு நிதியுதவி செய்கின்ற நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

நூலை அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த சிதம்பரம் ஸ்ரீவேலன் அச்சகத்தாருக்குப் பாராட்டுகள்.

தஞ்சாவூர்
30-5-91 }

மு. சதாசிவம்
இயக்குநர்

பதிப்பாசிரியன் முகவுரை

வாய்மொழிக் கதைகளாகவும், அறிவுநுட்பக் கதைகளாகவும் தமிழில் பற்பல கதைகள் காலந்தோறும் உருவாகிச் செல்வாக்குடன் வழங்கி வருகின்றன. இம்மண்ணில் பிறந்தோர் அனைவரும் இக்கதைகளைக் கற்றோ கேட்டோ இளமையில் மகிழ்ந்திருப்பர்.

மரியாதைராமன் கதைகள், இராயர் அப்பாஜி கதைகள், தெனாலிராமன் கதைகள் முதலியன சில தலைமுறைகளாக ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதிப்போற்றப்பெற்றும் வாய்மொழியாக வழங்கியும் வந்திருக்கின்றன.

இங்குப் பதிப்பிக்கப் பெறுகின்ற “மரியாதைராமன் கதைகள்” என்னும் நூல் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் தமிழ்ப் பிரிவில் இடம்பெற்றுள்ள 1830 ஆம் எண்ணுள்ள சுவடியினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இச்சுவடியில் 38 ஏடுகளில் நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது. மரியாதைராமன் கதைகள், இரண்டாவது கதையிலிருந்து தான் ‘குருவாழக குருவே துணை’ என்னும் தொடக்கக் குறிப்புடன் தொடங்குகின்றன. சுவடியில் மரியாதைராமன் கதைகளுடன் இராயர் அப்பாஜி கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அதனை அடுத்துத் தெனாலி ராமன் கதைகளின் தொடக்கம் மட்டும் எழுதப்பெற்று—அதன்பின் ஏடு தொடர்ந்து எழுதப்பெறாமல் இடையிலேயே நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு, அச்சுவடியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘மரியாதைராமன் கதைகள்’ மட்டும் நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பெறுகின்றது.

சுவடியின்—சுவடி நூற்பகுதியின் துணைகொண்டு மூலக் கதை ஆசிரியர் குறித்து எதுவும் அறிய இயலவில்லை. மரியாதைராமன் கதைகள் அச்சுநூல் வடிவில் ஏற்கெனவே பல

நூல்களாக வெளிவந்து உள்ள போதிலும் அவற்றிலுள்ள கதைகளுக்கும் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பெறுகின்ற கதைகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள, இவ்வகைக் கதைகளைக் கொண்டுள்ள நூல்கள் இருவகையின எனலாம்.

i) இரத்தின நாயகர் சன்ஸ் போன்ற வெளியீட்டாளரால் விற்பனை மற்றும் கதைப்பரவல் கருதிச் செய்யப்பெற்றவை. இவர்களின் பதிப்புகளுக்கும் ஓலைச் சுவடிகளே மூலமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ஓலைச்சுவடியிலிருந்து எடுத்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றதா வாய் மொழியாகச் சேகரிக்கப் பெற்றுப் பதிப்பிக்கப் பெற்றதா என்பது குறித்தும் எங்கிருந்து கிடைத்த ஓலைச்சுவடியினின்று பதிப்பிக்கப் பெற்றது என்பது குறித்தும் குறிப்புகள் இன்றியும், கதைப் பகுதிகளை, நடை முதலியவற்றை ஒரு முறையின் அடிப்படையின்றி மாற்றியும் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

ii) ஏற்கெனவே வெளிவந்த அச்சுப்பதிப்பு நூல்களின் அடிப்படையில் கதைகளை, நிகழ்ச்சி — பாத்திரம் ஆகியவற்றில் தங்கள் மனப்போக்குக்கு ஏற்ப மாறுதல் செய்து இக்கால நடையில் சுவையாக எழுதி வெளியிடப்பெற்றவை. பூம்புகார் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள பரதன் எழுதிய 'மரியாதைராமன் கதைகள்' போன்றவை இவ்வகையின.

இங்குப் பதிப்பிக்கப்படுகின்ற நூலின் கதைகளையும் ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ள இதே கதைகளையும் ஒப்பு நோக்கி அடிக்கருத்தியல் கோட்பாட்டு அடிப்படையில், சமூகவியல் நோக்கில் ஆய்வுகள் நடத்துவதற்கு மிகுந்த வாய்ப்புகள் உள்ளன. அதற்கு இச்சுவடி நூற்பதிப்பு பெரிசும் பயன்படும். இப்பதிப்பு வாய்மொழி இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கும் பயன்படும்.

ஒரே அடிக்கருத்து, காலந்தோறும் அவ்வக்காலச் சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப அடைந்த மாறுதல்களை ஆராய்ந்து காரண காரியங்களைக் காணும் 'அடிக்கருத்தியல் கோட்பாட்டு' ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் இச்சுவடி நூலின் கதைகள்

அமைந்துள்ளன. அவை ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ள நூல்களின் கதைகளிலிருந்து நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்களைக் கொண்டுள்ளன.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்கள், மொழியில் காலந்தோறும் வழங்கிவந்துள்ள சொற்களின் சொல்வழங்கு நிலை குறித்த (மொழியியல் சார்) ஆய்வுகளுக்கும் பயன்படும்.

இப்பதிப்பில், சுவடியில் உள்ளவற்றை நூலாக்கும் போது, மிகுந்த மாறுதல் எதுவும் செய்யப்பெறவில்லை. நடையமைப்பு முதலியவற்றிலும் மாறுதல் ஏதும் மேற்கொள்ளப் பெறவில்லை. எழுத்துப் பிழைகள் என்று கொள்ளத்தக்கவை மட்டும் திருத்திப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன.

மரியாதைராமன் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் தம்முடிவுப்பகுதியில் ஒரு பழமொழியைக் கூறி முடியுமாறு சுவடி நூலில் எழுதப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பதிப்பு நூலின் இறுதியில் அப்பழமொழிகள் தனியாகத் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன.

இப்பதிப்புக்கு, மூலமாக அமைந்த சுவடியில், இடம்பெறாத முதல்கதை 'நான்கு திருடர்கள் கதை' என்னும் பெயரில் அச்சு நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

இப்பதிப்பு, இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் ஒருங்கே பயன்படும் பதிப்பாக அமைகின்றது. இப்பதிப்பு நடுவண் அரசின் பொருளுதவி பெற்றுச் சரசுவதி மகால் வெளியீடாக வெளிவருகின்றது.

1830 ஆம் எண்ணுள்ள இச்சுவடி சரசுவதி மகாலுக்குத் தாளியாப்பட்டி திரு. வை. பாலார் கவுண்டர் அவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டதாகும்.

இதனைப் பதிப்பிக்கும் வாய்ப்பினை நல்கிய சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் பன்மொழிப் புலவர் பேராசிரியர் மு. சதாசிவம் எம். ஏ., எம். லிட்., அவர்களுக்கு என் நன்றியுணர்வைப் புலப்படுத்தி மகிழ்கின்றேன்.

தமிழுலகம் இப்பதிப்பைத் தக்கவாறு பயன்படுத்திப்பயன் கொள்ளுமாக.

தஞ்சாவூர்

30-5-91

}

ய. மணிகண்டன்

சிறப்புக் கேண்மைப் பதிப்பாசிரியன்

உள்ளுறை

கதை வரிசை

கதைத்தலைப்பு

பக்கம்

எண்

(முதல்கதை இல்லை)

2. தன் குழந்தையைக் கொன்று சக்களத்தி மேல் பழி போட்டது	1-4
3. பஞ்ச வர்த்தகருக்கு ஒரு பூனையால் வழக்கு நேரிட்டது	5,6
4. ஒருவன் தன்னிடத்தில் வைத்த முத்தை இல்லை என்றது	7,8
5. ஒருவன் தன்னிடத்தில் வைத்த இரும்பை எலி தின்றதென்றது	9,10
6. ஒருத்தி கடன் வாங்கின நெய்யை வாங்க வில்லை என்றது	11,12
7. உனக்கு இஷ்ட்டமானதைக் கொடு என்றது	13
8. வழியில் வித்துவான் திரவியத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டது.	14
9. தான் வாங்கின செம்புக்கல்லை அறியேன் என்றது.	15,16
10. அயலான் பெண்சாதியைத் தன் பெண்சாதி என்றது.	17,18
11. யானைக்கும் பானைக்கும் சரி என்றது	19,20
12. சீட்டைக் கிழித்துக் கடன் வாங்கினதை இல்லை என்றது	21,22
13. எலுமிச்சங்காய் அளவு சாதம் போடச் சொன்னது	23,24

14. இரவல் வாங்கின மோதிரத்தை
அறியேன் என்றது. 25,26
15. கோழி திருடி அறியேன் என்றது 27,28
16. வைத்த பணத்தைத் திருடிக்கொண்டு
அறியேன் என்றது 29-31
17. நெல் ஒப்பந்தக்காரன் விலை
மோசஞ் செய்தது 32-34
18. ஒருவன் காதுக்கடுக்கனை மற்றொருவன்
திருடியது 35,36
19. ஒருவன் மற்றொருவனின் பசுவின் கன்றுகளை
மாற்றியது 37-39
- 20 நால்வர்க்குப் பொதுவிலிருந்த ரத்தினத்தை
அவர்களில் ஒருவன் திருடியது 40-42
- * மரியாதைராமன் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள
பழமொழிகள் 43,44

மரியாதைராமன் கதைகள்

இரண்டாவது

தன் குழந்தையைக் கொன்று
சக்களத்தி மேல் பழி போட்டது

தன் குமாரனுக்கு மரியாதைராமனென்கிற பேரும் நியாயாதிபதி உத்தியோகமும் கிடைத்த சமாசாரத்தை அவன் தகப்பன் கேள்விப்பட்டு அவனிடத்திற்கு வந்து “ஓகோ பிள்ளாய் என்ன காரியம் செய்தாய். இப்படி மதிமோசம் போகலாமா? நியாய சூச்சம் அறிகிறது தேவர் களுக்கும் எளிதல்லவே. சற்றே பிசகினால் அதிக பாவம் விளையுமே. நீ யிந்த நியாயாதிபதியத்தை விட்டு விடென்”று சொன்னான்.

அதைக்கேட்டு மரியாதைராமன், “ஓய் என் பிதாவே! கோபம் செய்ய வேண்டாம். கடவுளானவர் எப்படிப்பட்ட நியாய சூட்சுமத்தையும் கண்டுபிடிக்கத்தக்க புத்தியைக் கொடுத்து அதிலே எவ்வளவும் குற்றம் வராமல் என்னைக் காப்பாற்றுவார். தானாக வந்த சீதேவியைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளுவதுபோல், உலகத்தை எல்லாம் ஆளும் அரசனாலே கிடைத்த இந்த நியாயாதிபதித் (ஸ்) தானத்தை விட்டுவிடச் சொல்லாதிருக்கும்படி உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேனெ”ன்றான்.

இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மறுத்துச் சொல்லுதற்கு இடமில்லாமல் “உன்னிஷ்டப்படி செய்”யென்று சொல்லி

விட்டுப் போயினபின்பு 'நான் இனி இவனுடன் சகவாசம் செய்வேனேயானால் இவனுக்கு வருகிற குற்றத்துக்கும் பழிக்கும் ஆளாக வேண்டும். ஆகையால் தேசாந்திரம் போகிறதே உத்தமமெ'ன்று நினைத்துக்கொண்டு தன் மகனுடனே சொல்லாமல் பிரயாணம் செய்துகொண்டு போகிறபோது, அன்று இராத்திரி ஒரு ஊரிலே ஒரு இராத்திரி ஒருவீட்டிலேயுறங்கினான்.

அந்த வீட்டுக்காரன் அன்றைக்கு வெளியிலே போயிருந்தான். அவன் மனைவிமார்கள் இரண்டுபேர் மாத்திரம் இருந்தார்கள். மூத்தவள் நித்திரை போய் விட்டாள். தலைக்கடைத் திண்ணையில் படுத்திருந்த மரியாதைராமன் தகப்பன் தன்பிள்ளைக்குச் சம்புவித்ததைக் குறித்துத் தூக்கம் பிடியாமல் எண்ணமிட்டுக் கொண்டு இருந்தான்.

ஆனால் பாதி இராத்திரியிலே அவனையுந் தன் சக்களத்தியையும் தூங்கிவிட்டாரென்று நினைத்து இளையவள் இதுவே நல்ல தருணமென்று தன் சோர நாயகனை உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சரசத்துடனே இருக்கிற சமயத்திலே அதற்கு விரோதமாகத் தன் குழந்தை முழித்துக்கொண்டு வீரிட்டு அழுத வாக்கியத்தைக் கண்டு கழுத்தைப் பிசக்கிக் கொண்டு, அதை மூத்தவள் பக்கத்திலே கிடத்திவிட்டுத் தன் இஷ்ட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு, விடிய(ற்)காலத்திலே கள்ளப் புருசனை அனுப்பிவிட்டு ஊரெல்லாம் அறியும்படியாகத் தன்னையை (தன் பிள்ளையை) சக்களத்தி பொறாமையினாலே கொன்றாளென்று பழி போட்டுக் கூவியழுது கொண்டு மரியாதை ராமனிடத்திலே பீராதா செய்யப் போனாள்.

இதுகளையெல்லாம் தப்பாமல் பார்த்துக்கொண்டு இருந்த மரியாதைராமன் தகப்பன் தனக்குள்ளே ஆச்சரியப்பட்டு “இந்த வழக்கைக் குறித்து என்மகன் சரியாகத் தீர்ப்புச் செய்வானேயாகில் மற்ற வழக்குகளிலும் பிசக மாட்டானென்று நம்புவேனே” என்று மாறுவேசங் கொண்டு நியாயஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் வந்தான்.

மரியாதைராமன் அந்த விபச்சாரி செய்த பிராதைக் கேட்டு சேவகரைக் கேட்டு மூத்தவளை அழைப்பித்து, “நீயேன் இப்படிப்பட்ட சிசுஹத்தி செய்தாய்?” என்று கேட்டான். “இறைவனே! நரகத்துக்கு ஆளாகத் தக்க இந்த மகாபாதகத்தைக் கடவுளறிய நான் செய்ததில்லை” என்றான்.

அந்தச் சொல்லைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே இளையவனோ, “நியாய நியாயாதிபதியே! இவன் மிகவும் மோசக்காரி. கொலைசெய்தாளென்பதில் நீர் எவ்வளவும் சந்தேகப்படாதேயும்” என்றான். இவ்விருவர் சொல்லை யுங் கேட்டு சந்தேகப்பட்டு “இதற்குச் சாட்சி உண்டா”? என்று கேட்டான். அதற்கு இளையவன், “என் கண்களையெல்லாமல் வேறே சாட்சியில்லை” என்றான்.

நியாயாதிபதி தேவதைக்குத் தியானித்துக்கொண்டு உண்மையை வெளிப்படுத்தத் தக்க ஒரு யோசனை தனக்குள்ளே செய்து அவ்விரண்டு பெண்டுகளையும் பார்த்து, “உங்களுக்கு வேறு சாட்சியில்லாமையால் புடவையை அவிழ்த்துவிட்டு நிர்வாணமாக இந்த மகாசபையை மூன்று சுற்று வந்து சத்தியம் செய்யுங்கள்” என்றான்.

இந்தச் சொல்லைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே சின்னவள் அப்படியே செய்யத் துணிந்தாள். பெரிய வளோவென்றால் “என் உயிர் போனாலும் போகட்டும். இப்படிப்பட்ட மானக்கேடான காரியத்துக்கு உட்பட மாட்டேனெ” என்று தனக்குள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, “ஓய்! நியாயாதிபதியே! அந்தக் குழந்தையைக் கொன்றவள் நானே! என்னை அதற்குத் தகுதியான தெண்டினை செய்யாமல் இப்படிப்பட்ட மானபங்கம் செய்யாதே!” என்றாள்.

நியாயாதிபதி, இவ்விருவர் சொல்லையுங் கண்டு “இளையவள் முழுமோசக்காரி” என்றறிந்து, சில அடிகள் அவளை அடித்து அவள் வாயைக் கொண்டே நிஜத்தை வெளிப்படுத்தி அவளைத் தூக்கில் போட உத்தரவு கொடுத்தான். இளையவளுக்குத் தானொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும் என்கிற பழ மொழிப்படி நேரிட்டது.

இதுகளை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மரியாதைராமன் தகப்பன் அளவற்ற சந்தோஷத்தை அடைந்து புத்திரனிடத்துக்குப் போய், “மரியாதைராமன் என்கிற பேரும் இந்தத் தொழிலும் உனக்கொக்கும் இப்படிப்பட்ட புத்தி யுஷ்த்திகளை உனக்குக் கொடுத்த கடவுளுக்கு நான் வந்தனம் செய்கிறேன். நீ தீர்க்காயிசு உள்ளவனாகச் சுகத்தோடே வாழ்!” என்று ஆசீர்வாதஞ் செய்து தன் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

மூன்றாவது

பஞ்ச வர்த்தகருக்கு ஒரு பூனையால் வழக்கு நேரிட்டது

நாலுபேர் பங்காக, பஞ்ச வர்த்தகம் பண்ணினார்கள். பஞ்ச மூட்டைகளை எலி கடிக்காமலிருக்கும் பொருட்டுக்காக ஒரு பூனையை வளர்த்தார்கள்.

வளர்க்கும் போது அதனுடைய நாலுகாலுகளை ஆளுக்கு ஒருகாலாகப் பங்குவைத்துக் கொண்டு, அவன வன் தன்தன் பங்காகிய காலுக்குத் தண்டை கொலுசு - சலங்கை முதலானதுகளாய் அலங்கரித்துச் சிறப்பாக வைத்திருந்தார்கள்.

அப்படியிருக்கையில் அந்தப் பூனைக்கு ஒரு காலிலே காயம் பட்டது. அந்தக் காலுக்குச் சுபத்திர காரன் எண்ணெய் சுற்றி வைத்தான். அது அடுப்பண்டையிலே போனபோது அடுப்புத் தீ எண்ணெய்ச் சீலையிலே பற்றிக் கொண்டது.

அது உடனே அந்தப் பூனையானது பஞ்சமூட்டைகளின் மேலே விழுந்து ஓடிப் போகையில் அம்மூட்டைகள் பற்றிக்கொண்டு வெந்துபோய் விட்டதுகள், அதைக் கண்டு எண்ணெய்ச்சீலை சுற்றின கூட்டாளி கையில் மற்ற மூன்று பேரும் தங்களுக்கு வந்த நஷ்டத்தை வாங்கிக் கொடுக்கும்படியாக மரியாதைராமனிடத்தில் பிராது அருளிக் கொடுத்தார்கள்.

அந்த நியாயாதிபதி பிரதிவாதியை அழைப்பித்து விசாரணை செய்து அவன் மனமறிந்து செய்ததல்லாமையினாலே, வாதிகளே செய்த பிராது அநியாயமென்றறிந்து அந்த வாதிகளைப் பார்த்து, "பிரதிவாதி பூனைக்கு எண்ணெய்ச் சீலை சுற்றிவைத்த கால்

காயமுள்ளதாயிருக்கிறபடியால் நடக்கிறதற்கு உதவாதே! காயமில்லாத உங்கள் மூன்று பேர்களுடைய கால் களிநாலே நடந்து போகையில் இப்படிப்பட்ட சேதம் வந்தது. ஆகையால், நீங்கள் மூன்றுபேரும் பிரதிவாதியினுடைய நஷ்டத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்'' என்று தீர்ப்புச் செய்தான்.

வாதிகள் மூன்றுபேரும் யானை தன் தலையிலே தானே மண்போட்டுக் கொள்கிறது போல் தங்களுக்குத் தாங்களே முன் வந்ததோடு பின்னும் நஷ்டம் தேடிக் கொண்டார்கள். திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணையென்கிற பழமொழிப்படி அதிக விசனத்தை அடைந்த பிரதிவாதி தெய்வ சகாயத்தினாலே தன் பச்சம் (பக்கம்) தீர்ப்பானதைக் கண்டு அதிக சந்தோஷத்தை அடைந்தான்.

நாலாவது

ஒருவன் தன்னிடத்தில் வைத்த முத்தை இல்லை என்றது

ஒருவன் விலையுயர்ந்த இரண்டு முத்துகளைச் சம்பாதித்துத் தன்னிடத்திலே விசுவாசம் உள்ளவனைப் போலிருந்த மற்றொருவன் கையிலே கொடுத்து இதுகளை “நான் வருமளவும் காப்பாற்றி வை”யென்று சொல்லிவிட்டுச் சிலகாலம் சஞ்சாரம் செய்து திரும்பி வந்து அவனை அந்த முத்துகளைக் கொடுவென்று கேட்டதற்கு அவன் “நான் உன் கையிலே வாங்கினதே இல்லை” என்று சாதித்தான்.

பின்பு கொடுத்தவன் மரியாதை ராமனிடத்துக்குப் போய், பிராது பண்ணினான். அப்போது மரியாதை ராமன் அவனை அழைத்து அவன் வாய் விசேஷங்களைக் கேட்டு மோசத்தை முகக்குறிப்பினால் அறிந்து கொண்டு தீர்ப்புக் கொடுக்காமல் அவர்களைப் போகச் சொல்லிச் சிலநாள் பொறுத்து வாதி வாயைக் கண்டு அந்த முத்துகளின் மாதிரியைத் தெரிந்து கொண்டு பிரதிவாதி கையிலே அந்த மாதிரியாகத் தொண்ணூற்றெட்டு முத்துகளை ஒரு நைந்த சரட்டிலே கோத்துக் கொடுத்து, “இச்சரம் நூறு முத்துகளுள்ளது. சரடு நைந்து இருக்கிறபடியால் வேறொரு சரட்டிலே கோத்துக் கொண்டு வந்தி (வா) யோக்கியனாகக் காணப்படுகிற படியினாலே உன்னை நம்பிக் கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லிக் கொடுத்து அனுப்பினான்.

அந்த மோசக்காரன், அதுகளைத் தன் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்க் கோத்து எண்ணிப் பார்த்தபோது இரண்டு முத்துகள் குறை ஆகக் கண்டு அவ்விரண்டை

யும் தான் போக்கடித்ததாகவே எண்ணிக் கொண்டு திகிலடைந்து தான் அபகரித்து வச்சிருந்த இரண்டு முத்துகளையும் கூடச் சேர்த்துக் கோத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுத்துச் சரண பண்ண வீட்டுக் கோழி தானே விலங்கிட்டுக் கொண்டது போலத் தந்திருட்டைத் தானே வெளிப்படுத்தினான்.

அப்போது நியாயாதிபதி அவன் திருட்டை அறிந்து இரண்டு முத்துகளையும் உடைமைக்காரருக்குச் சேர்த்து விட்டு அவனுக்கு ஏற்ற தெண்டினையும் செய்தான்.

ஐந்தாவது

ஒருவன் தன்னிடத்தில் வைத்த இரும்பை
எலி தின்றதென்றது

ஒருவன் பத்து பாரம் இரும்பு வாங்கி ஒருவனிடத்
திலே வைத்து மற்றொரு தேசத்துக்குப் போய்ச் சில
வருஷங்கழித்துப் பின்பு வந்து அவனை "இரும்பு கொடு"
வென்று கேட்டான்.

அவன் "உன்னிரும்பை எலி தின்றதெ"ன்று சொன்-
னான். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு இரும்புக்காரன்
மரியாதை ராமனிடத்திலே போய் பிராது செய்தான்.

மரியாதைராமன் பிராது செய்தவனுக்கு ஒரு
உபாயம் கற்பித்தான். அந்த உபாயத்தின்படியே
வாதிதன்னை மோசஞ் செய்தவனுடனே பகையாளி
குடியை உறவாடிக் கெடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்து
அதிக சிநேகஞ் செய்து ஒருநாள் தன் வீட்டிலே
பிரயோசனமென்று மோசக்காரன் மகனை அழைத்துக்
கொண்டு போய்த் தன் வீட்டில் ஒரு அறைக்குள்ளே
ஒளித்துவைத்து மறுநாள் மோசக்காரன் "என் பிள்ளை
எங்கே"யென்று கேட்டதற்கு, "அந்தப் பயலைப் பருந்து
எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டது" என்றான்.

அதுகேட்டு உடனே பிள்ளைக்காரன் மரியாதை
ராமனிடத்துக்குப் போய் "இன்னான் என் பிள்ளையைத்
தன் வீட்டுப் பிரயோசனத்திலே சாப்பாட்டுக்கு அழைத்
துக்கொண்டு போய்த் திரும்பி அனுப்பாமல் ஒளித்து
வைத்து இருக்கிறான். அனுப்பென்று கேட்டால்
பிறாந்து எடுத்துக்கொண்டு போச்சது என்று கூறு
றானெ"ன்று சொன்னான்.

நியாயாதிபதி பிள்ளை மோசஞ் செய்தவனை அழைப்பித்துப் “பிள்ளையைப் பருந்து எடுத்துக்கொண்டு போமா” வென்று கேட்டான். அதற்கு அவன், ‘இனி டத்திலே நான் வைத்திருந்த பத்து பாரம் இரும்பை எலி தின்றுவிட்டதென்று சொல்லுகிறானே. இரும்பை எலி தின்னுமா?’ என்றான்.

மரியாதைராமன் அவ்விருவரையும் பார்த்து நீங்கள் ஒருவரையொருவர் முழுப்பூசணிக்காயைச் சோற்றோடே மறைக்குறது போல மோசஞ் செய்கிறது நியாயத்துக்கு விரோதமென்று கண்டித்துப் பிள்ளைக்காரன் இரும்பைக் கொடுக்கும்படியாகவும் இரும்புக்காரன் பிள்ளையைக் கொடுக்கும் படியாகவும் தீர்ப்புச் செய்தான்.

ஆறாவது

ஒருத்தி கடன் வாங்கின நெய்யை வாங்கவில்லை என்றது

ஒரு இடைச்சி இரண்டு பசு வைத்துக்கொண்டு இருந்தாள். அவளுக்கு எதிர் வீட்டுக்காரியாகிய மற்றொரு இடைச்சி இருபது பசுவை வைத்துக்கொண்டு இருந்தாள்.

இருபது பசுக்காரி இரண்டு பசுக்காரி கையில் ஒரு வீசை நெய் கடனாக வாங்கிக்கொண்டாள். கொடுத்தவள் கெடுவிற் போய் அதைக் கேட்டதற்கு வாங்கினவள், “நான் உன் கையிலே வாங்கினதில்லை” என்று சாதித்தாள்.

கொடுத்தவள் மரியாதை ராமனிடத்திலே போய் பிராது பண்ணிக் கொண்டாள். அவன் பிரதிவாதியை அழைப்பித்து விசாரணை பண்ணும்போது, “எனக்கு இருபது பசுக்கள் இருக்கிறதுகள். என் வாதிக்கு இரண்டு பசுக்கள் இருக்கிறதுகள். என்னிடத்தில் அதிகப் பசுக்கள் இருக்கிறதுகளென்று பொறாமையினாலே திபம் போடுகிறாள்” என்று சொன்னாள்.

நியாயாதிபதிக்குச் சந்தேகம் பிறந்து மறுநாள் வரச்சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் வருகிறதற்கு முன்னே நியாயஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்திலே சேறாக்கி வைத்தான்.

மறுநாள் அவ்விருவரும் அந்த வழியாக நடந்து வந்தார்கள். சமீபத்திலே வந்தவுடனே அளவு சரியாக இருக்கிற இரண்டு சொம்புகளில் நிறைய நீர்மொண்டு கொண்டுவரச் சொல்லிப் பேருக்கு ஒவ்வொரு சொம்பு நீர்கொடுக்கச் சொன்னான். இரண்டு பசுக்காரி அந்த

நீரிலே பாதியினாலே காலுகளைச் செ(வ்)வையாய்க் கழுவிக்கொண்டு பாதி மீதியாக வைத்தாள். இருபது பசுக்காரி ஒரு சொம்பு நீரும் வார்த்துக் கழுவியும் பாதிசேறு கூடப் போகவில்லை.

அதை மரியாதைராமன் பார்த்து, கடன் வாங்கின வளை அழைத்து, “நீ இருபது பசு வைத்துக் கொண்டுருந்தாலும், குடித்தனத் திறமை இல்லாதவளென்றறிந்தேன். அது எப்படியென்றால் ஒரு சொம்பு நீர் முழுதும் விட்டுக் கழுவியும் பாதி சேறாயினும் உன் காலிலே போகவில்லை. அவளோவென்றால் அரைச் சொம்பு நீராலே தன் காலிலே எவ்வளவும் சேறில்லாமல் கழுவினதால் குடித்தனத் திறமையுடையவளாயிருக்கிறாள். ஆகையால் நீ அவளிடத்திலே நெய் கடன் வாங்கினதற்குச் சந்தேகமில்லை” என்று மோசத்தை வெளிப்படுத்தி வாதி பச்சம் (பக்கம்) தீர்ப்பு செய்தான்.

பள்ளமுள்ள இடத்திலே தண்ணீர் நிற்கும்(இருக்கும்) என்ற பழமொழிப்படியே மோசம் செய்தவளிடத்திலே தெண்டினை சம்பாதித்தது.

ஏழாவது

உனக்கு இஷ்ட்டமானதைக் கொடு என்றது

ஒருவன் தன் மரண காலத்திலே தன்னிடத்திலிருந்த பதினாயிரம் வராகன்களையும் தனக்குப் பழக்கமுள்ள ஒரு சாவுக்காரி கையிலே கொடுத்து, “என் புத்திரன் பெரியவனான பின்பு இந்த வராகன்களில் உனக்கு இஷ்டமானதைக் கொடு” என்று சொன்னான்.

பின்பு சாவுக்காரி அதுகளைத் தன் வீட்டிலே கொண்டுபோய் வைத்திருந்தான். பிள்ளை பெரியவனான பின்பு சாவுக்காரி இடத்திற்குப் போய்த் தன் தகப்பன் கொடுத்த பொருளைக் கேட்டான்.

அதற்குச் சாவுக்காரி யானவள், “உன் தகப்பன் எனக்கு இஷ்ட்டமானதை உனக்குக் கொடுக்கச் சொன்ன படியினாலே எனக்கு இஷ்ட்டமானதிந்தத் தொகை தானெ”ன்று ஆயிரம் வராகன் கொடுக்கப் போனான்,

அந்தப் பிள்ளையாண்டான் வேண்டாமென்று விசனத்தை அடைந்துபோய் மரியாதைராமனிடத்திலே பிராது பண்ணினான். மரியாதைராமன் சாவுக்காரியை அழைப்பித்து விசாரித்து அவன்வாய்ச் சொல்லைக் கொண்டே “உனக்கு இஷ்ட்டமானது ஒன்பதினாயிரம் வராகனாகையால் நீ எடுத்துக்கொள்ள நினைத்தாய், அந்த ஒன்பதினாயிரம் வராகன் இந்தப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்துவிடு. இந்தப் பிள்ளைக்குக் கொடுக்க நினைத்த உனக்கு இஷ்ட்டமாகாத ஆயிரம் வராகனை நீ யெடுத்துக் கொள்”என்று தீர்ப்புப் பண்ணினான்.

ஊராருடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறந்தால் வருமோ என்கிற பழமொழிப்படிக்குச் சாவகாரியினுடைய அதி ஆசை பயன்படாமற் போயிற்று.

எட்டாவது

வழியில் வித்துவான் திரவியத்தைப்
பிடுங்கிக் கொண்டது.

ஒரு வித்துவான் தேசாந்திரம் போய்க் கொஞ்சம் திரவியம் சம்பாதித்துக்கொண்டு ஊரின் அருகே தனிமையாக வருகையில் ஒருவன் வந்து அவன் மூட்டையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, "இது என் மூட்டை" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன் வீட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

வித்துவான் மரியாதைராமனிடத்துக்குப் போய் 'பிராது' செய்தான். மரியாதைராமன் அந்தத் திருடனை அழைப்பித்துக் கேட்க, திருடன், "நானொன்றும் அறியேன்" என்று பொய்ச் சத்தியம் செய்தான்.

அதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி திருடனுக்கு, வீட்டுக்குப்போக உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு, அவனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பின்னே தானே இரண்டு சேவகரை அனுப்பினான். திருடன் தன் வீட்டுக்குள்ளே போன உடனே, அவன் பெண்சாதி, "நீ போனகாரியம் எப்படி முடிந்ததென்று கேட்டாள். அதற்கு அவன், "நான் ஒன்றுமறியேன் என்று ஏமாற்றி விட்டேனென்று சொன்னான்.

அந்தச் சொல்லை அவ்வேவுகாரர் ஒளிந்திருந்து கேட்டுப்போய், நியாயாதிபதியிடம் சொன்னார்கள். நியாயாதிபதி திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டு வரச் சொல்லி அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்றபடியே அடிப்பித்து நன்றாக விசாரித்து, அவன் வாயைக் கொண்டே நிஜத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் திரவியத்தை வித்துவானுக்கு வாங்கிக் கொடுத்துத் திருடனுக்குச் சாஸ்திரப்படி தெண்டிணையும் செய்தான்.

ஒன்பதாவது

தான் வாங்கின செம்புக்கல்லை அறியேன் என்றது

ஒருவன் ஒரு வர்த்தகனிடத்தில் விலையுயர்ந்த ஒரு செம்புக்கல்லைக் கொடுத்து, “இதைவைத்து வை. நான் யாத்திரை போய்வந்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்” என்று சொல்லிப் போய் நாலு வருசம் கழிந்தபின்பு வந்து செம்புக் கல்லைக் கேட்டான்.

“என்னிடத்திலே அதை முன்னே தானே நீ வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டாயெ” என்று சாதித்து அப்போது தன்வீட்டிலே சேறெடுக்க வந்த வண்ணான், அம்பட்டன், குசவன் இம்முன்று பேரையும் பொய்ச் சாட்சி சொல்ல ஏற்படுத்தினான்.

செம்புக் கல்லுக்காரன் அதை அறிந்து மரியாதை ராமனிடத்திலே போய்த் தன் செம்புக்கல்லை அபகரித்ததையும் பொய்சாட்சிகளை ஏற்படுத்தினதையும் சொல்லிக்கொண்டான்.

மரியாதை ராமனானவன் அந்த மர்மம் தெரிந்து கொண்டு வர்த்தகனையும் அவன் சாட்சிக்காரரையும் அழைப்பித்து விசாரணை செய்து அதன்பின்பு வாதி பிரதிவாதி சாட்சிக்காரரென்னும் முத்திறத்தாராகிய அய்ந்து பேரையும் ஒருவனோடொருவன் பேசாமல் இருக்கும்படியாகத் தனித்தனியே சேவகர் கையில் ஷப்படுத்திக் காவலிலே வைத்துக் கனிமண்ணாலே அந்தச் செம்புக்கல்லைப் போல உருவம் செய்துகொண்டு வரும்படியாக உத்தரவு கொடுத்தான்.

வாதியும் பிரதிவாதியும் அந்தச் செம்புக்கல்லுக்குத் தகுந்த அளவாகவும் ஒரு மாதிரியாகவும் செய்து கொண்டு வந்தார்கள்.

செம்புக்கல்லினுடைய உருவமே என்றும் பார்த்திராச் சாட்சிக்காரர் மூன்று பேருக்குள்ளே வண்ணான் தோய்க்கிற கல்லைப் போலவும் அம்பட்டன் தீட்டுகிற கல்லைப் போலவும் வேறுவேறு மாதிரியாய்ச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள்.

அந்த வித்தியாசத்தினாலே நியாயாதிபதிக்கு உண்மை தெரிந்து உடைமைக்காரர்க்கு அந்தச் செம்புக் கல்லும் மற்றவர்களுக்குத் தகுதியான தெண்டினையும் கிடைக்கும்படி செய்தான். எட்டியுடன் சேர்ந்த இலவுந் தீப்பட்டது என்றபடியே மோசம் செய்த பிரதிவாதியுடன் சேர்ந்த சாட்சிக்காரரும் அவனுக்கு வந்ததை அனுபவித் தார்கள்.

பத்தாவது

அயலான் பெண்சாதியைத் தன் பெண்சாதி என்றது

ஒருவன் தன் பெண்சாதியை அழைத்துக் கொண்டு ஊர்ப்பயணம் போகையில் வழியிலிருக்கிற ஆற்றிலே புருசன் முன்னும் பெண்சாதி பின்னுமாகப் போகிறபோது மற்றொருவன் இவர்கள் பின்னாலே இறங்கிவந்தான்.

இவன் வருகிறதை அவர்கள் பாராமல் போகும் போது தண்ணீர் ஆழமாக இருக்கிற இடத்திலே அந்த ஸ்த்ரியானவள் புடவையை நனையாமல், தூக்கிக் கொண்டு போகையில் பின்னே வருகிறவன் அவள் அடித்துடையிலே இருக்கிற ஒரு மச்சத்தை அடையாளமாகப் பார்த்துக்கொண்டு கரையேறினவுடனே அந்த ஸ்த்ரியைத் தன் பெண்சாதி என்று சொல்லி, அவள் புருஷன் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போகவொட்டாமல் தடுத்தான்.

அவ்விருவரும் வழக்காடிக்கொண்டு நியாயாதிபதி யாகிய மரியாதை ராமனிடத்திற்குப் போனார்கள். அவள் புருஷன் “என் பெண்சாதியைத் தன் பெண்சாதியென்று இவன் நிபமஞ் சொல்லுகிறானெ”ன்று பிராது செய்தான். நியாயாதிபதி அந்த அந்நியனைக் கேட்கும் போது அவளைத் தன் பெண்சாதி என்று சாதித்தான்.

நியாயாதிபதி, “உங்களிலே யாருக்காவது சாட்சியுண்டோ?” என்று கேட்டான். சொந்தப் புருஷன், “நாங்கள் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகிறபடியால் எங்களுக்குச் சாட்சியில்லை” என்றான். பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாத துஷ்ட்டனானவன், “எனக்குச் சமீபத்திலே

சாட்சியில்லை. ஆனால் இவளை என் பெண்சாதியென்று ருசுக் கொடுக்கிறதற்கு ஒரு திஷ்ட்டாந்திரம் கொடுக்கிறேன்.

அது என்னவென்றால் நான் அனுபோகசாலி ஆகையால் இவன் அடித்துடையிலே ஒரு மச்சமிருக்கிறது. ஸ்த்ரீகளை விட்டுச் சோதித்து அறியலாமென்றான்.

அப்படியே சோதித்து அறிந்த பின்பு அந்த ஸ்த்ரீயை “உன் புருஷன் யார்?” என்று கேட்டான். சொந்தப் புருஷனையே காட்டினான். அதற்கு மேலே சந்தேகம் பிறந்து மரியாதைராமன் அந்த ஸ்த்ரீயைப் பெண்குள்ளம் காவலிலும் மற்றிரண்டு பேரையும் புருஷர்கள் காவலிலும் வைத்து மறுநாள் உதயத்திலே அவ்விருவரையும் ஒரு இடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வரச் சொல்லி, கொலை செய்வோனை அழைப்பித்து, “இவ்விருவருக்குள்ளே ஒரு ஸ்த்ரீயின் கற்பை அழிக்கப் பிரயாசைப்படுகிற மகாபாதகன் இன்னான் என்று உனக்கு முன்னே அறிவித்தேனல்லவா? இன்னம் திஜத்தைச் சொல்லாமையால் அவனை இப்போதே வெட்டிப் போடெ”ன்று உத்தரவு கொடுத்தான். அவன் கத்தியை உருவிக்கொண்டு போகையில் மோசக்காரன் பயந்து, “உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறேன். என்னை வெட்ட வேண்டாமெ”ன்று ஆற்றிலே கண்ட மச்சத்தைக் கொண்டு வியாச்சியமாடத் தொடங்கியதை உண்மையாகச் சொல்லி விட்டான்.

நியாயாதிபதி துஷ்ட்டத்துக்குத் தகுதியான தெண்டினையைச் செய்வித்து அந்த ஸ்த்ரீயைச் சொந்தக்காரனிடத்திலே ஒப்பித்தான். அடாத காரியம் செய்தார்படாத பாடு படவேணுமென்கிற பழமொழியை அறிந்த துஷ்ட்டன் அப்போதுதான் மெய்யென்று அறிந்தான்.

பதினொன்றாவது

யானைக்கும் பானைக்கும் சரி என்றது

ஒரு துலுக்கனிடத்தில் ஒரு வெள்ளாளன் தன் பிள்ளை கலியாணத்திலே ஊர்கோலம் காட்ட யானை இரவலாக வாங்கிக்கொண்டு வந்தான்.

அந்த யானை ஊர்கோலம் வந்து கொண்டிருக்கிற போது ஆவேசமாகச் செத்துப்போச்சது. அந்த வெள்ளாளன் உடனே துலுக்கனிடத்துக்குப் போய், “தெய்வீகமாக உன்னுடைய யானை செத்துப்போச்சது. அதற்கு விலையானாலும் பதிலாக யானையானாலும் உனக்குக் கொடுக்கிறேனென்” நான்.

அதற்குத் துலுக்கன், “நீ சொன்ன இரண்டுக்கும் நான் சம்மதிக்கிறதில்லை. என் ஆனையே எனக்கு வேணும்” என்று சொல்லிப் புன்பு மரியாதை ராமனிடத்துக்குப் போய்ச் சொல்லிக்கொண்டான்.

மரியாதைராமன் பிரதிவாதியை அழைப்பித்துக் கேட்கும்போது அவன் நடந்த உண்மையைச் சொன்னான், மரியாதைராமன் துலுக்கனைப் பார்த்து, “நீ, தெய்வீகமாக நேரிட்டபடியால் இதில் யானை யானாலும் வாங்கிக் கொள்ளு அல்லது விலையானாலும் வாங்கிக் கொள்ளு” என்று பலவிதத்திலும் சமாதானம் சொன்னான்.

அதற்கு அந்த முரட்டுத் துலுக்கன், “இரண்டுக்கும் நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். அந்த யானையே எனக்கு வேணுமெ”ன்றும், “வேறொன்றும் வாங்கேனெ”ன்றும் கடவுள் பேரால் ஆணையிட்டான்.

அதைக் கேட்டு வெள்ளாளன் கலங்கினான்.

பின்பு மரியாதைராமன் ஆலோசித்து, “நீங்கள் நாளைய தினம் வாருங்கள்” என்று அனுப்பிவிட்டு, ரகசியமாக வெள்ளாளனை அழைத்து, ‘நாளையதினம் நீ வரவேண்டாம். உன் வீட்டு நடையிலே கதவோரமாகப் பழம்பானைகள் அடுக்கி வைத்துக் கதவைச் சும்மா சாத்திவைத்துக் கொண்டிரு. துலுக்கன் வந்தவுடனே, ‘உன் எதிரி வரவில்லை ஆகையால் நீ போயி அழைத்துக்கொண்டு வா’ என்று அனுப்பு கிறேன். அவன் அவசரமாக வந்து கதவைத் திறப்பான். அப்போது பானைகளெல்லாம் நெரிந்து போம். பின்பு இவன் எங்கள் பெரியோர்கள் நான்முதல் கொண்டு ஆகிவந்த பானைகளை உடைத்துப் போட்டா னென்று அழுது அயல் வீட்டாருடனே கூச்சலிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ளும். அதற்காக அவன் என்ன சமா தானம் சொன்னாலும் என் பானையே எனக்கு வேண்டு மென்று நீ வந்து பிராது பண்ணிக்கொள்”என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டான்.

மறுநாளந்தப்படியே நடந்தபின்பு வெள்ளாளன் வந்து, “வெகு காலமாக ஆகிவந்த என் பானைகளை உடைத்துப் போட்டான். என் பானைகளே எனக்கு வேணுமெ”ன்றான். அதற்குமேல் மரியாதைராமன் அந்தத் துலுக்கனைப் பார்த்து, “நீ இதற்கு என்ன சொல்லுகிறாய்” என்றான். அதற்குத் துலுக்கன், “யானைக்கும் பானைக்கும் சரியாய்ப் போச்சுது போ” என்றான். கனமுடன் கைப்பொருளிழப்பான் யோக்கியத் தைத் துலுக்கன் தன்னிடத்திலே காட்டினான்.

பன்னிரண்டாவது

சீட்டைக் கிழித்துக் கடன் வாங்கினதை
இல்லை என்றது

ஒரு குடியானவன் ஒரு செட்டியினிடத்தில் சீட்டெழுதிக் கொடுத்து நூறு வராகன் கடன் வாங்கி இருந்தான். சிலநாள் போன பிற்பாடு செட்டியானவன் தன் கடனைக் கேட்டான்.

குடியானவன் “நானைக் காலமே ஊருக்கப்புறம் கொல்லை மேட்டிலே இருப்பேன். அவ்விடத்திலே சீட்டைக் கொண்டுவந்தால் முதலும் வட்டியும் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்று சொன்னான்.

அந்தப்படியே சீட்டைக் கொண்டுபோனான். அதை வாங்கிப் பார்க்கிறது போலக் கிழித்துப் பக்கத்திலே மூட்டம் போட்டிருக்கிற நெருப்பிலே போட்டுவிட்டு, “உனக்குக் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை” என்று போகச் சொன்னான்.

செட்டி துன்பத்துடன் மரியாதைராமனிடத்திலே சொல்லிக்கொண்டான்.

அவன் குடியானவனை அழைப்பித்து, “ஏன் சீட்டைக் கிழித்துப் போட்டாயெ” என்று கேட்டான். அதற்கு அவன், “நான் இவ்விடத்தில் கடன் வாங்கினதும் இல்லை. சீட்டைக் கிழித்ததும் இல்லை” என்று சொன்னான். செட்டியைத் தனியே அழைத்து, “சீட்டு எவ்வளவு நீள”மென்று நியாயாதிபதி கேட்டான். “சாணிருக்கு மெ” என்று சொன்னான். “உன்னைக் கேட்கும் போது முழுமென்று சொல்லெ” என்று சொல்லிவைத்து நியாயஸ் தலத்தில் அழைப்பித்து, செட்டியைப் பார்த்து, “நீ

பொய் சொல்லாதே, அந்தச் சீட்டு எவ்வளவு நீளம்?" என்று கேட்டான், "அய்யா நான் மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன். அதுவொரு முழநீளச் சீட்டு அதையும் கிழித்துப் போட்டுப் பணமும் வாங்கினதில்லையென்று பொய்சொல்லுகிறானென்றான்."

குடியானவனுக்குக் கோபம் பிறந்து அவசரத்திலே, "அய்யா உங்களிடத்திலே தானே சாண் சீட்டை முழ சீட்டென்று பொய் சொல்லுகிறானே. மற்ற இடத்திலே எத்தனை பொய் சொல்ல மாட்டான்?" என்றான்.

அதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி அவனிடத்தில், "சீட்டெழுதிக் கொடுத்துக் கடன் வாங்காதிருந்தாயாகில் சாண் சீட்டென்று எப்படி அறிந்தாய்?" என்று சொல்லிப் பொய்சொன்னதற்காக அவனைத் தண்டித்துச் செட்டிக்கு வட்டியும் முதலும் கொடுப்பித்து விடும்படி கட்டளை யிட்டான். ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு என்பதற்குக் குடியானவன் திஷ்ட்டாந்திரமானான்.

பதின்மூன்றாவது

எலுமிச்சங்காய் அளவு சாதம் போடச் சொன்னது

ஒருவன் வழிப்பயணம் போம்போது ஒரு சத்திரத்தி-
லிருக்கும் பார்ப்பாத்தி கையில் நாலு பணம் கொடுத்து,
“எனக்கு மிகவும் பசியாயிருக்கிறது. எலுமிச்சங்காயத்-
தனை சாதம் சீக்கிரமாகப் போடெ”ன்றான்.

அந்தப்படியே அவள் எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதம்
இலையில் வைத்தாள். அந்த மனிதன் அவளை நோக்கி,
“நான் நாலு பணம் கொடுத்து உபசார வர்த்தை-
யாக எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதம் போடென்றேன்.
அதற்கு நீ இப்படிச் செய்தாயே இது வயிற்றுக்குப்
போதுமா?” என்றான்.

அதற்கு அவள், “எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதந்தான்
கேட்டாய். ஆகையால் அதற்கு மேல் நான் அதிகமாகப்
போடமாட்டேன்” என்றாள்.

பின்பு அவன் மரியாதைராமனிடத்திற்குப் போய்,
இந்தச் சங்கதிகளைச் சொல்லிக் கொண்டு தன்
பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்க வேணுமென்று பிராது
செய்தான்.

நியாயாதிபதி அவளை அழைப்பித்து, “இவன்
கேட்டபடி எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதம் போடுகிறே-
னென்று ஒத்துக்கொண்டாயா?” என்றான். அவள்
‘ஆம்’ என்றாள். ‘ஆனால் நீ அப்படியே செய்தாயா?’
என்றான், “நான் அப்படியே செய்தேன். அவன்
வீணாக வழக்காடுகிறான்” என்று அந்தச் சாதமும்
இலையில் அப்படியே இருக்கிறதென்று சொல்லி, சீக்-

கிரத்தில் ஓடி இலையோடே அந்தச் சாதத்தை எடுத்து வந்து காண்பித்தாள்.

மரியாதைராமன், “ஓகோ ஒரு சாதமாவது எலுமிச் சங்காயத்தனை பருமன் இல்லாதபடியால் இவன் பணத்தையாவது கொடுத்துவிடு. எலுமிச்சங்காயத்தனை பருமனுள்ள ஒரு சாதமாவது போடெ”ன்றான்.

அவள் அந்தத் தீர்ப்பைக் கேட்டு பயந்து அவன் கொடுத்த நாலு பணத்தையும் யாதொரு தடையும் செய்யாமல் கொடுத்துவிட்டாள். மரத்தின் பழம் மரத் தண்டையே விழும் என்றபடி பணத்திற்கு உரியவனிடமே யணம் சேர்ந்தது.

பதினான்காவது

இரவல் வாங்கின மோதிரத்தை அறியேனென்றது

ஒருவன் ஒரு கலியாணத்திற்குப் போகும்போது மற்றொருவனிடத்தில் இரவலாக ஒரு பொன் மோதிரம் வாங்கிக் கொண்டு போனான்.

சிலநாள் போன பின்பு மோதிரக்காரன் இரவலாக வாங்கிக் கொண்டவனுடைய கைவிரலிலே மோதிரத்தைக் கண்டு கேட்கும்போது, "இது என் மோதிரமாச்சதே. உன்னிடத்தில் இரவலாக வாங்கினதென்று ஏன் பொய் சொல்லுகிறாய்? போ!" என்றான்.

சொந்தக்காரன் விசனத்துடனே மரியாதை ராமனிடத்திலே போய்ச் சொல்லிக் கொண்டான்.

இந்த நியாயாதிபதி பிரதிவாதியை அழைப்பித்து விசாரித்த இடத்திலே, "நான் இரவலாக வாங்கின தில்லை. என்சொந்த உடைமைதானென்று சாதித்தான். சாட்சியில்லாமையினாலே உண்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டி ரகசியத்திலே ஒரு மத்தியஸ்தனை அழைப்பித்து, "நான் அனுப்புகிற மோதிரத்தை அதிகமாக உரைத்து மாற்றையும் விலையையும் குறைத்துச் சொல்" என்று அனுப்பிவிட்டு வாதி, பிரதிவாதிகளையும் மோதிரத்தையும் சேவகன் வசப்படுத்தி, "மத்தியஸ்த்தனிடத்திலே, விலை மதித்துக் கொண்டுவா. இவ்விரண்டு பேருக்கும் பேர்பாதியாகக் கொடுத்து விடுவோம்" என்று அனுப்பினான்.

மத்தியஸ்த்தன் உரைக்கிறபோது சொந்தக்காரன் "பொன்னை அதிகமாக உரைக்கிறாயென்று பதைத்தான். மாற்றுச் சொல்லுகிறபோது "குறைத்துச் சொல்லு

கிறாய்” என்று கூவினான். விலை சொல்லுகிறபோது “என்னுடைமையை இப்படி அநியாயமாக விலை மதிக்கவும் நேரிட்டதா?” என்று அழுதான். மற்றொருவன் சும்மாயிருந்தான்.

இதனாலே உடைமைக்காரனென்று அறிந்து கொண்டு அவன் பச்சம் தீர்ப்புச் செய்தான். தான் திருடுற பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை என்பதை அந்த மோசக்காரன் தன்னிடத்திலே காட்டினான்.

பதினைந்தாவது

கோழி திருடி அறியேன் என்றது

ஒருத்தனுட கோழியை அண்டை வீட்டுக்காரி திருடிக் கொண்டு தின்றுவிட்டாள். அவள் வீட்டுக்கு உள்ளே போன கோழி மறுபடியும் வராமற் போனதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சொந்தக்காரி அந்தத் திருடியினிடத்திற்குப் போய், "என் கோழி உன் வீட்டுக்குள்ளே வந்ததே. அது ஏதோ?" என்று கேட்டு, அவள், "நான் பார்க்கவே இல்லை" என்று சாதித்த படியால் மரியாதைராமனிடத்திற்குப் போய் பிராது செய்தாள்.

அந்தத் திருடியை அழைப்பித்துக் கேட்டபோது, "நான் அந்தக் கோழியைப் பார்க்கவேயில்லை" என்று சாதித்தாள்.

நியாயாதிபதி சாட்சியில்லாமையினால் அவ்விரண்டு பேருக்கும் வீட்டுக்குப் போக உத்தரவு கொடுத்து விட்டுக் கொஞ்ச தூரத்திலே போகிறபோது கிட்ட வருகிறவர்களைப் பார்த்து, "ஒரு ஸ்த்ரியானவள் கோழியைத் திருடித் தின்று விட்டு அதன் மயிரையும் தலையிலே வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சபையிலே நின்று நான் அறியேன் என்று சாதித்துவிட்டுப் போகிறாளே! அவளுடைய தைரியத்தைப் பார்த்தீர்களா?" என்று அவளுக்குக் கேட்கும்படிக்குச் சொன்னான்.

அந்தத் திருடி இந்தச்சொல் தன் காதிலே விழு மாத்திரத்திலே கையினாலே எண்ணெய்த் தலைக் கொண்டையைத் தடவிப் பார்த்தாள்.

அதைக் கண்டு நியாயாதிபதி அந்தத் திருடியைப் பிடித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி அவள் வாயைக் கொண்டே திருட்டை வெளிப்படுத்தி அதற்குத் தகுந்த அபராதம் வாங்கிக்கொண்டு கோழிக்காரிக்குக் கோழி பதிலுக்குக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு செய்தான்.

பொய் நின்று மெய்யை வெல்லுமா என்றதை அத்திருடி அன்றைக்குத் தான் நிஜமென்று நம்பினாள்.

பதினாறாவது

வைத்த பணத்தைத் திருடிக் கொண்டு அறியேன் என்றது

ஒரு பார்ப்பான் யாத்திரை போக வேண்டி நிமித்தியம் தான் நெடுநாளாகப் பிச்சையெடுத்துச் சம்பாதித்த ஆயிரம் பூவராகனையும் ஒரு தவலைக்குள்ளே அடியிலே போட்டு மேலே துவரம் பருப்பை நிறையப் போட்டுத் தனக்கு விகிதமாய் நம்பிக்கையாயிருக்கிற ஒரு கோழுட்டி யினிடத்திலே தானும் தன் பெண்சாதியுமாக எடுத்துக் கொண்டு போய் “இந்தத் தவலைப் பானையிலிருக்கிற துவரம்பருப்பைத் தொடாமல் பத்திரமான இடத்திலே வைத்துக் காப்பாத்தி நாங்கள் யாத்திரை போய்வந்த பிற்பாடு எங்கள் கையிலே கொடு” வென்று சொல்லி வைத்துவிட்டு யாத்திரை போய்விட்டான்.

ஒருநாள் ராத்திரியில் கோழுட்டி வீட்டில் விருந்தாளிகள் மிகுதியாக வந்தார்கள். அந்த வேளைக்குத் துவரம்பருப்பு எங்கும் அகப்படாமையாலே பார்ப்பான் வைத்த துவரம்பருப்பை இப்போது எடுத்துக் கொண்டால் பதிலுக்குக் கொடுத்து விடலாமென்று கோழுட்டி தன் பெண்சாதியை எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொன்னான்.

அவள் தவலையை எடுத்துக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிற போது கீழே பருப்பும் மேலே வராகனுமாக விழுந்ததுகள்.

அவ்விரண்டு பேரும் சந்தோஷத்தை அடைந்து பருப்பையும் வராகனையும் எடுத்துக்கொண்டு மறுநாள் வேறே துவரம்பருப்புச் சம்பாதித்துத் தவலை நிறையப் போட்டு வைத்தார்கள்.

யாத்திரை போன பிராமணன் தன் பெண்சாதியுடன் சில மாசங் கழித்து வந்து கோழுட்டி வீட்டிலே வைத்த தவலையை வாங்கிக் கொண்டு போய்ச் சோதித்தான். வைத்த வராகன்களைக் காணாமல் மிகுந்த விசனத்தை அடைந்து, கோழுட்டி வீட்டுக்குப் போய் அவன் பெண்சாதிக்கும் வெகு உபசாரங்கள் சொல்லிப் பணத்தைக் கேட்டு அவர்கள் நீங்கள் வைத்த துவரம் பருப்புத் தவலையைக் கொடுத்துவிட்டோம். மற்றொன்றும் நாங்களறிய மாட்டோமென்று வாதித்த படியினாலே மரியாதை ராமனிடத்துக்குப் போய்ப் பிராது செய்தார்கள்.

அவன், கோழுட்டியையும் அவன் பெண்சாதியையும் அழைப்பித்து அனேகவித உபாயங்களினாலே விசாரணை செய்து உண்மை வெளிப்படாமையினாலே தனக்குள்ளே ஒரு உத்தரவு செய்துகொண்டு பூதத்தைப் போல் ஒரு கூண்டு செய்து அதற்குள்ளே ஒரு ஆளை ஒளித்து வைத்துக் கோழுட்டியையும் அவன் பெண்சாதியையும் அந்தக் கூண்டையெடுத்துக் கொண்டு பெரிய வொரு தேவாலயத்தைப் பிரதச்சனமாக வந்து சத்தியம் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்தான்.

அவர்கள் தலைமுழுகி அந்தப் பூதத்தை எடுத்துக் கொண்டு பாதிதூரம் போகையில் கோழுட்டி தன் பெண்சாதியைப் பார்த்து, "ஓகோ என்ன காரியம் செய்து விட்டோம். நாம் பொய் சத்தியம் பண்ணும் படியாக வந்து நேரிட்டுதே. இதனாலே என்ன அபாயம் வருமோ?" என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தான்.

அதைக் கேட்டு நியாயாதிபதிக்குத் தெரியப்படுத்தினான்.

நியாயாதிபதி பயமுறுத்தி அவர்கள் வாயைக்
கொண்டே நிஜத்தை வெளிப்படுத்திப் பார்ப்பான் அவன்
வைத்த ஆயிரம் வராகனையும் வாங்கிக்கொடுத்துக்
கோழுட்டிக்குத் தகுதியான தெண்டினையும் செய்தான்
தீரா வழக்கிற்குத் தெய்வமே சாட்சி என்பது இந்த
வழக்குலே விளங்கிற்று.

பதினேழாவது

நெல் ஒப்பந்தக்காரன் விலை மோசம் செய்தது

ஒரு வர்த்தகன் ஒரு குடித்தனக் காரனிடத்திலே போய், "நெல்லு வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன், மாதிரி கொண்டுவா" என்றான்.

அவன் ஒரு சின்னக் கூடையிலே குருணி நெல்லைக் கொண்டு வந்து காண்பித்தான். "இதல்லாமல் வேறே உண்டா?" என்று கேட்டான், "வேறேகிடையாது. ஒரு வராகனுக்கு வாங்கினாலும் இதுதான். பத்துவராகனுக்கு வாங்கினாலும் இதுதான்" என்றான்.

வர்த்தகன் பத்து வராகனைக் கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய்ப்பொதிமாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு "என் பத்து வராகனுக்கும் நெல்லை அள" என்று கேட்ட இடத்தில் மாதிரி காட்டினான் ஒரு கூடை நெல்லைக் கொண்டு வந்து கொட்டி "எடுத்துக்கொண்டு போ" என்றான்.

"என்னுடைய பத்து வராகனுக்கும் இந்த நெல்லுத் தானோ?" என்றான். "நான் அப்போது தானே நீ எவ்வளவு தொகைக்கு வாங்கினாலும் இது தான் என்று சொன்னேன். அதுக்குச் சம்மதிப்பட்டுத்தானே பத்து வராகனைக் கொடுத்தாய். ஆகையால் இதை எடுத்துப்போ" என்றான்.

வர்த்தகன் மரியாதைராமனிடத்திலே பிராது பண்ணிக் கொண்டான்.

அந்த நியாயாதிபதி குடித்தனக்காரனை அழைப்பித்து விசாரித்த இடத்திலே தான் சொன்ன பிரகாரம் சரியாக நடந்ததாகச் சொன்னான்.

நியாயாதிபதி, “இதற்குத் தீர்ப்புச் சொல்லஒருமாதம் செல்லும். அதுவரைக்கும் நீங்கள் இரண்டுபேரும் ஒரு வீட்டிலே சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருங்களே” என்று திட்டம் செய்து வர்த்தகனைப் பார்த்து, “சமையல் பண்ணுகிற சாதத்தில் வேளைக்கு வேளை நீயும் சாப்பிட்டுக் குடித்தனக்காரனுக்கும் பாதிசாதம் போடெ” என்று சொல்லி அப்புறம், “ரகசியத்தில் நீ வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டு விட்டு அவனுக்கு ஒரு சாதத்திலே பாதிசாதம் பிட்டுவை” என்றுத்தருதி சொல்லிக் கொடுத்து அனுப்பி விட்டான்.

அவன் அப்படியே செய்தபடியால் இரண்டு வேளை பட்டினி இருந்து பார்த்துப் பசி பொறுக்கமாட்டாமல் நியாயாதிபதி இடத்திலே சொல்லிக் கொண்டான்.

அவன் வர்த்தகனை அழைப்பித்து, “நீயேன் அவனுக்குச் சாப்பாடு போடவில்லை” என்று கேட்க, “உங்கள் உத்தரவின்படி நான் பாதிசாதம் போட்டேன், ஆனால் இவன் சாப்பிடவில்லை” என்றான்.

அதற்குக் குடியானவன், “இவன் ஒரு சாதத்தில் பாதி கிள்ளிவைத்துச் சாப்பிடச் சொன்னால் எப்படிச் சாப்பிடுகிறதெ”ன்றான்.

“இவன் ஒரு கூடையிலே கொண்டுவந்து எவ்வளவு தொகைக்கு வாங்கினாலும் இதுதானென்று மாதிரி காட்டினான். நெல்லைப் பத்து வராகனுக்குக் கொடுக்க வந்தானே. ஆகையால் நீங்கள் சொன்னபடிக்கு இப்படியே பாதிச்சாதந்தான் போடுவேனெ”ன்றான்.

அதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி பிரதிவாதியைப் பார்த்து, “ஊர் விலைப்படி அவனுக்குப் பத்து வராகனுக்

கும் நெல்லையாகிலும் கொடு, இல்லாவிட்டால் ஒரீ
மாதம் வரைக்கும் அவன் போடுகிற பாதி சாதத்தை
யாகிலும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இரு” என்றான்.

அதுகேட்டுப் பிரதிவாதி எதிர் உத்தரவு கொடுக்க
வழியில்லாமல் ஊர் விலைப்படி நெல்லைக் கொடுக்கவே
ஒத்துக்கொண்டான் அழுகை யழுக்குக் கொல்லும்.
இழுகை இழுக்கு வெல்லும் என்கிறது இவ்வழக்கிலே
நிஜமாக நம்பப்பட்டது.

பதினெட்டாவது

ஒருவன் காதுக் கடுக்கனை மற்றொருவன் திருடியது

ஒரு சத்திரத்தில் இரண்டு பேர் வழிப்போக்கர். ஒருவனுக்கொருவன் எதிர்முகமாகத் தலைவைத்துப் படுத்துக் கொண்டார்கள். நித்திரை வேளையிலே வலதுகாது கீழாகப் படுத்திருந்தவனுடைய இடது காதுக் கடுக்கனையும் இடது காது கீழாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தவன் கழற்றித் தன் வலது காதிலே போட்டுக் கொண்டான்.

விழித்துக்கொண்ட பிற்பாடு கடுக்கனை இழந்தவன், “என் கடுக்கனை ஏன் கழற்றிக் கொண்டாயெ”ன்று கேட்க அவனும், “என் காதுக் கடுக்கனை நீ தான் கழற்றிக் கொண்டாயெ”ன்றான்.

இப்படிச் கலகப்பட்டு, கடுக்கனையிழந்தவன் மரியாதை ராமனிடத்திலே சொல்லிக் கொண்டான்.

நியாயாதிபதியாகிய அவன் திருடனை அழைத்துக் கேட்டவிடத்தில் அவனும் அப்படியே சொன்னபடியினாலே, “நீங்கள் இருவருமெப்படிப் படுத்துக் கொண்டிருந்தீர்களோ அப்படிப் படுத்துக்கொண்டு காண்பியுங்கள்” என்றான்.

அப்படியே காண்பித்தபோது திருடனைப் பார்த்து, “உன் இடது காது கீழே இருந்தபடியால் அதிலிருந்து எப்படிக்கழற்றலாம்? அவன் இடதுகாது மேலே இருந்த படியால் எளிதாகக் கழற்றிக் கொண்டாய். நீதான் திருடனெ”ன்று சொல்லி உடைமைக்காரருக்குக் கடுக்

கனை வாங்கிக்கொடுத்து, திருடனை இருபத்து நூலு
அடி அடித்து ஆறு மாதம் காவலிலிருக்கச் செய்தான்.

அந்தத் திருடன் பொய் சொன்னாலும் பொருந்தச்
சொல்லவேணும் என்றபடி காத்துக் கொள்ளவும்
தெரியாமல் போயிற்றே என்று துன்பமடைந்தான்.

பத்தொன்பதாவது

ஒருவன் மற்றொருவனின் பசுவின் கன்றுகளை
மாற்றியது

ஒரு சமுசாரிக்கு ஒரு பசுமந்தை இருந்தது. அதன் பச்சத்தில் கொண்டிருக்கிற சமுசாரி தான் இல்லாத போதெல்லாம் தன் மந்தையைப் பார்த்துப் பசுக்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச் சொல்லுவான்.

இப்படி இருக்கையில் அவன் இவனில்லாத தருணம் பார்த்துத் தன் மூன்று சொந்தக் கன்றையும் மந்தைப் பசுக்களில் ஊட்ட விட்டு அதுகளின் மூன்று கிடாரிக் கன்றை மாற்றிக் கொண்டான். பின்பு சில நாளைக் குள்ளே நோவுவந்து அந்த மந்தைப் பசுக்களெல்லாம் இறந்து போச்சுதுகள்.

பத்து பசுக்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவன் மாற்றிக்கொண்ட மூன்று கிடாரிகளும் யேறிகளும் பெரியதுகளாயி கன்று போட்டு, கறந்து கொண்டிருந்தது கள்.

இப்படி இருக்கிற காலத்திலே ஒருநாள் மந்தைப் பசு வைத்துக் கொண்டிருந்தவன் பால், மோர் இல்லாமையினாலே “எனக்குக் கொஞ்சம் பால் வார்க்க வேணுமெ”ன்று பத்துப்பசுக்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனைக் கேட்டான்.

அவன் ஒரு பசுவின் பாலைக் கறந்து கொடுத்தான். அதைச் சாப்பிட்ட உடனே, “இப்போது பால் கறந்த பசு என் பசுவெ”ன்று வழக்கிட்டு மரியாதைராமனிடத்திற்குப் போய் பிராது செய்தான்.

அந்த நியாயாதிபதி அவனை அழைப்பித்து, “இவன் பசுவை நீ ஏன் அபகரித்தாயெ” என்று கேட்டான், பிரதிவாதி, “அப்படி நான் செய்யவில்லை. செய்ததாகச் சாட்சிகளைக் கொண்டு நிஜப்படுத்தினால் தண்டனைக்குள்ளாவேன்” என்றான்.

நியாயாதிபதி வாதியைப் பார்த்து, “உன் பசு என்கிறதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டான். “என் பசுவின் பாலினுடைய ருசி எனக்குத் தெரியும்” என்றான்.

அதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி இருவரையும் பதினைந்து நாள் பொறுத்து வாருங்களென்று அனுப்பி விட்டு, ஆட்டெருவும் மாட்டெருவும் தட்டை எருவும் இம் மூன்றுந் தனித்தனியே மூன்று கீரைப்பாத்தியிலே போட்டுக் கீரை விரையை(விதை)விதைத்துப் பயிராக்கிக் கொண்டு, அவ்விருவரையும் அழைப்பித்து, அந்த மூன்று கீரைப் பாத்தியிலிருக்கின்ற கீரைகளைப் பிடுங்கி ஒன்றாய்க் கலந்து சமையல் பண்ணிப் பசுவின் தயிர், எருமைத் தயிர். ஆட்டுத் தயிர் மூன்றையும் ஒன்றாகக் கலந்து இருவருக்கும் விருந்து செய்விக்கிற பாவனையாய்ச் சாப்பிடச் சொல்லி இது களை வடித் தார்கள்.

அப்போது பிரதிவாதி சீக்கிரமாகச் சாப்பிட்டுப் போனான். நியாயாதிபதி இவனைப் பார்த்துச், “சாப்பாடு எப்படி இருந்தது?” என்று கேட்க “நன்றாயிருந்தது” என்றான்.

அதன்பின்பு வாதி சற்றுநேரம் பொறுத்துச் சாப்பிட்டுப் போனான். அந்த வாதியைப் பார்த்து, “சாப்பாடு எப்படி இருந்தது?” என்று கேட்க,

“மூவெருவின் கீரையோடு முப்பாவின் தயிரு தரவு ருசி கண்டேன் இந்நாள்” என்றான்.

நியாயாதிபதி இவன் சொன்ன புத்தி யுத்திகளி னாலே நிஜத்தை அறிந்துகொண்டு பிரதிவாதியைப் பார்த்து, “நீ உண்மையைச் சொல்லாவிட்டால் தண்டனைக்குள்ளாவாயெ”ன்று கேட்கப் பிரதிவாதி “மந்தைப் பசுக்களிலே மூன்றுசேர் கன்றை ஊட்டவிட்டு மூன்று கிடாரிக் கன்றை மாற்றிக் கொண்டேன்” என்றான்.

அதுகேட்டு நியாயாதிபதி வாதி பச்சம் தீர்ப்புச் செய்தான். அறிவுள்ளவனுக்கு அரியதொன்றில்லை என்கிறபடி வாதி அதிகப் புகழ்பெற்றான்.

இருபதாவது

நால்வர்க்குப் பொதுவிலிருந்த ரத்தினத்தை அவர்களில் ஒருவன் திருடியது

ஒருவன் தன் மரண காலத்திலே தன் புத்திரர் நால்வருக்கும் பொதுவிலே நாலாயிரம் வராகனையும் சமானமான நாலு ரத்னங்களையும் ஒரு வீட்டிலே வைத்துப் பூட்டுப் பூட்டித் தன் பெண்சாதியினிடத்திலே சாவியைக் கொடுத்து உரிமையாயிருக்கிற வரைக்கும் இருக்கட்டும் என்று சொன்னான்.

பிற்காலத்திலே பிள்ளைகள் தங்களுக்குச் செலவுக்கு வேண்டியபோது நாலு பேராகச் சேர்ந்து சாவியை வாங்கித் திறந்து எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அப்படியே செய்யும்போது ஒருதடவையில் இளையவன் ஒரு ரத்தினத்தைத் திருடிக் கொண்டான்.

அதைக் குறித்து நாலுபேரும் சச்சரவுபட்டு மரியாதைராமலிடத்திற் போய் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

அந்த நியாயாதிபதி இவர்களைச் சிலநாள் தன் வீட்டிலே வைத்துக் கொண்டு இருந்து ஒரு நாள் ராத்திரி வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டு இருந்து ஒரு கதை சொன்னான்.

அதாவது ஒரு ராசா கன்னிகை தான்படித்து முடித்தவுடனே வித்தியா குருவுக்குத் தட்சிணை கொடுக்கப் போனாள். அவள் அதிருபவதி ஆகையால் இந்த வித்தியபந்தகுரு அவள்மேலே ஆசைகொண்டு நான் உன்னைக் கேட்பதற்கு நீ யாதொரு தடையும் சொல்லு

கிறதில்லையென்று வாக்குக் கொடுத்தால் தட்சிணை எடுப்பேனெ”ன்றான்,

“அப்படியே ஆகட்டும்” என்றான், அதற்கு அவன், “உன்னோ டொருதரம் கூட வேண்டும்” என்றான். “நீர் வித்யாகுருவாகையால் உமது கருத்தின்படி நடந்து கொள்ளுவது எனக்குக் கடமைதான், ஆனால் எனக்குச் சோபனஞ் செய்யும்போது முன்னே, உமது இஷ்ட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் நான் என் புருஷனைத் தொடுவதில்லை” என்றான்.

அப்படியே அவளுக்குச் சோபனம் செய்யும்போது ராத்திரி படுக்கைக்குப் போன இடத்தில், புருஷன் ஸ்திரி சரசம் செய்யத் தொடங்கியதைக் கண்டு தான் வித்தியாகுருவுக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறதைச் சொல்லித் தடுத்தான்.

புருஷன் அவளுடைய சத்திய நிலையைக் கண்டு யோக்கியவதி என்று சந்தோஷப்பட்டுச் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றும் படியாக உத்தரவு கொடுத்து அனுப்பினான்.

அவள் போகும்போது வழியிலே திருடன் மடக்கிக் கொண்டான், அவனுக்குத் தான் போகிற காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரும்போது தன்னுடைமை களையெல்லாம் கழற்றிக்கொடுக்கிறேன் என்று பறவசம் பண்ணிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய் வித்தியா குருவைக் கண்டு, “உமது இச்சையை நிறைவேற்ற வந்தேன், தயவுபண்ணி என்னைச் சீக்கிரம் அனுப்பவேண்டுமென்றான். குருவானவர் அவளுடைய நிலைமையைக் கண்டு அஞ்சி “அம்மா நீ என் பத்திர குருபத்தி உனக்கு

இருக்குதோ, இல்லையோ என்று சோதிக்கும் பொருட்டு அப்படிப்பட்ட காரியத்தை உனக்குச் சொன்னதே யல்லாமல் வேறில்லை. நீ சுகமாய்ப் போய் உன் புருஷனிடத்திற் சென்று சுகமாயிரு” என்று ஆசீர்வாதம் பண்ணி அனுப்பி விட்டார்.

அப்படியே வரும்போது திருடனிடத்தில் வந்து தன்னுடைமைகளெல்லாம் கழற்றிக் கொடுத்தான். அவன் பயந்து இப்பேர்ப்பட்ட கற்புடைய உத்தமியை உலகத்திலே கண்டதில்லை என்று அதிசயப்பட்டு அந்த உடமைகளுடனே தன்னிடத்திலே இருந்த உடைமைகளில் சிறிது கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான்.

பின்பு புருஷனிடத்தில் வந்து, போனவிடத்தில் நடந்த வர்த்தமானம் எல்லாம் சொல்லப் புருஷன் சந்தோஷமுற்றான்.

பின் இருவரும் கூடிச் சுகத்திலே இருந்தார்கள். “இவர்கள் நாலு பேருக்குள்ளே யார் யோக்கியான்” என்று கேட்டான்.

முத்தவன், “குருவே யோக்கியன்” என்றான். அவனுக்கிளையவன், “ராசகுமாரத்தியே யோக்கியவதி” என்றான். அவனுக்கிளையவன், “திருடனே யோக்கியன்” என்றான்.

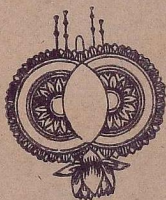
இதுகளைக் கேட்டவுடனே நியாயாதிபதி, “பாலைக் குடித்தவனுக்குப் பாலேப்பம் வரும். கள்ளைக் குடித்தவனுக்குக் கள்ளேப்பம் வரும்” என்கின்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தி, ரத்தினத்தை வாங்கி மற்றவர்களிடத்திற் கொடுத்துத் திருடியவனுக்குத் தகுந்த தெண்டினையும் செய்தான்.

மரியாதைராமன் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள பழமொழிகள்

[எண்: கதை வரிசை எண்]

i) அடர்த கர்ரியம் செய்தார் படாத பர்டு படவேணும்.	10
ii) அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்.	8
iii) அழகை யழுக்கு கொல்லும் இழகை இழுக்கு வெல்லும்.	17
iv) அறிவுள்ளவனுக்கு அரியதொன்றில்லை.	19
v) ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டு	12
vi) ஊராருடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறந்தால் வருமோ?	7
vii) எட்டியுடன் சேர்ந்த இலவுந் தீப்பட்டது	9
viii) கனமுடன் கைப்பெருள் இழப்பான் யேர்க்கியம்	11
ix) சரண பண்ண வீட்டுக் கேர்ழி தானே விலங்கிட்டுக் கொண்டது போல	4
x) தானொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்	2
xi) திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை	3
xii) திருடுற பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை; உரையுமில்லை	41
xiii) தீரா வழக்கிறுத்த தெய்வமே சாட்சி	61
xiv) பகையாளி குடியை உறவர்டிக் கெடுக்கவேணும்	5

xv)	பள்ளமுள்ள இடத்திலே தண்ணீர் நிற்கும்.	6
xvi)	பாலைக் குடித்தவனுக்குப் பாலேப்பம் வரும். கள்ளைக் குடித்தவனுக்குக் கள்ளேப்பம் வரும்.	20
xvii)	பொய்சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்லவேணும்.	18
xviii)	பொய்நின்று மெய்யை வெல்லுமா?	15
xix)	மரத்தின்பழம் மரத்தண்டையே விழும்	13
xx)	முழுப்பூசணிக்காயைச் சோற்றோடே- மறைக்குறது போல	5
xxi)	யானை தன் தலையிலே தானே மண்போட்டுக் கொள்கிறது போல்.	3

ஸ்ரீ வேலன் பிரஸ், சிதம்பரம்